

1863-05-28

AFSENDER

Nanna Rygaard

MODTAGER

Jens Brask

FAKTA

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Gl. Carlsberg

Modtagersted:
Mariager

Arkivplacering:
Carlsberg arkiv

Emneord:
Livet på Gl. Carlsberg

DOKUMENTINDHOLD

#3

Nanna skriver bl.a. om J. C. Jacobsens og Lauras samliv.

TRANSSKRIFTION

Carlsberg Torsdag Formiddag

Min elskede bedste Ven! Idag vil jeg Du skal modtage mit Brev Søndag Morgen, derfor skriver jeg nu. Tante og jeg kjøre nd Klokken 12. Kl. 2 skal jeg synge hos Rung og iaften skulde vi om ellers Alt gaaer efter vor nuværende Bestemmelse i Theatret og see Dronning Margrethes Noveller.

Nu er Kl 9 og vi spise Frokost 10½.

Tilregnet den Tid jeg bruger til Paaklædning seer Du Dagen er optaget. Igaar var vi inde fra 7½ Morgen. Vi skulde i den nye Studenterforenings Locale inden 9 for efter den Tid begynde Studenterne at samles der og ingen Fremmede maa være der. Tante og jeg vare ogsaa paa Charlottenborg for at see Gaverne til Alexandra fra Kjøbenhavnere. Det er de 2 Malerier af Høibro og Bernstorff og en Hebe efter Thorvaldsen af Bissen. Som

et værdigt Mønster til Efterfølgelse havde Onkel bidraget 100rd til Gaven. Saa kjørte Tante hjem, jeg blev inde hos Moder og fulgte dem op paa Thorvaldsens Museum.

Paa Lørdag vilde de reise herfra til Samsø om Veiret ellers bliver godt til at kunne kome fra Borde.

Jeg vilde ønske jeg kunde titte lidt ind til Dig og blot være nogle faa Timer hos Dig, jeg tør jo ikke stille mine Fordringer høiere. Du er saa elskelig mild og god, kjærlig ja altfor kjærlig imod mig skjøndt jeg for Alt ei vilde undvære et Gran af Din Kjærlighed. Jeg synes saa tit ved at see Onkels og Tantes daglige Samliv, at et saadant Forhold vilde gjøre mig Ulykkelig i Tantes Sted. Onkel kan være eksemplarisk i tusinde andre Ting saa er han det ikke heri. Der er slet ingen Ømhed tilstede, mere Kulde og jeg tænker saa tit med Gysen: kølnes

man da virkelig saaledes naar Aar ere gaaede! Jeg troer Onkel er formeget Forstandsmenneske til at kunne være Erotiker og det gjør mig ondt for Tante som seer op til ham som en Guddom at han ikke besvarer hendes Følelser mere.

Men jeg troer ogsaa han er gaaet for meget op i det offentlige Liv til at man skal kunne forlange af ham at være noget for sin Kone. Det er rigtignok trangt at sige saadan, efter min Mening er det ikke som det skal være, men en Mand har jo Pligter at opfylde mod Staten og Fædrelandet som maaske ere ligesaa vigtige som Pligterne mod sin Kone. Men ikke mere herom, dette er ogsaa kun sagt til Dig.

Fredag Morgen

Med min bedste Villie kunde jeg ei faa Tid til at fuldføre Brevet igaar. Nu faar vi see hvorvidt Tiden strækker. Jeg skal være paaklædt inden Kl. 10½ til Frokost og ll kjører jeg ind med Tante for at tage Afsked med Moder og nu er Kl 1 Qt til 10

Vi (Onkel Moder Elise og jeg) vare da i Theatret og havde en herlig Aften. Fru Heiberg spillede som altid med en Livlighed Skjælnskhed og Gratie saa man fast ikke saae andet. Wiehe var Carl V Holst Frants og Hultmann Henri d Albret. Fru Holst spiller Eleonora og Frøken Horwitz den dumme Infantinde Isabella. Hos Rung var jeg da og er lige henrykt over ham og hans Undervisningsmethode. Han er efter min Mening vel stærk i at sige Complimenter, han udbrød engang" De har i Grunden en sød Stemme og jeg begyndte at blive lidt stolt, men det maa man jo ikke om saa Mesteren. Jeg stjal mig til for lidt siden at læse et Par Linier i Moders Brev efter vor Afreise til Tante bare det hun havde skrevet om Dig og Lovtaler var der jo fuldt op af. Du besad, skrev hun, i fulde Maal den Evne at vinde Alles Hjerter. Alle Du kom i Berøring med vare enige i at rose Dig, Dig selv ubevidst (kun!!)

Derpaa kom en lang Roes over den Maade Du omgikkes mig paa, som var saa yndigt at see. Det var hendes Ord. Om der var mere veed jeg ikke, mere turde jeg ikke læse. Lad os nu see at det kan holde ud saaledes, hvad Du Kjære! Jeg troer da ikke Sorgerne som Fremtiden gjemmer til os kunne faae Bugt med os, vor Kjærlighed skal være vort Værn. Ja det er blevet Fredag Aften og endnu er Brevet ikke færdigt. Der er saa mange Ting som jeg vilde ønske jeg kunde sige Dig og dog tør jeg ikke. tør ikke betroe Papiret det og derfor længes jeg endnu mere efter Dig og den Tid vort Møde er berammet til.- Du skal nu ikke phantasere over hvad det muligvis kan være - jeg har blot gjort en Erfaring som paa een Gang overraskede mig og gjorde mig bedrøvet og tillige viste mig lidt af Verden, gjorde mig indlysende at man desværre ei kan

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

handle: Alt uden Overlæg og Beregnelse ..., noget som jeg førhen
saa nødig har villet tro man ofte var nødt til. Undskyld nu denne
Blækplet, det var Pennen der faldt
[i venstre margin]
Farvel min Elskede, mit Alt paa Jorden. Din Nanna.

B.
Blomma

Carlsberg, Torsdag Formiddag
1876

Min dekede bedste Ven! Skal vel
jeg nu skal modtage mit Brevs Læsning
Morgen, derfor skriver jeg nu. Tanker for
jeg kjære ind Klakken 12. Kl. 2 skal
jeg iagte hos Pening og iassen skulle
vi om alle. Ald gaer efter vor
inverente Bestemmelser: Tænk
og se "Dronning Margrethes Noveller".
Nu er kl. 9 og vi spise Frokost 10 $\frac{1}{2}$.
Tilregnet blev Tid jeg bruger til Paaklæd
ring over den Dagen er aflaget. Igen
var vi inde fra $\frac{1}{2}$ Morgen. Vi
skulle i den nye Studenteforening
socialt inden 9 for efter blev Tid
begynde Studentereale at samle de
og ingen Fremmede var der.
Tanker og jeg var ogsaa paa Schoulatten
for at se Gæsterne til Alexandra
fra Hjøbenhavnerne. Det er de 2 Malerier
af Kjöb og Bernstorff og en Stele
efter Thorsvaldsen af Pissøen. Som

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

et vordt Skævtat til Gyldepligt
gæse haardt Omtale bebragt 100. p
til Jæren. Iaa kjæde Tante tjene og
Iaa end hos Læder og fælgte dem
og paa Skovskovs Skovsmand.
Der Læder vilde de være herfra til
Sami's nye Skovsmand blev gæst
til at kjende hamme fra Borden
i. jeg vilde ønske jeg kjæde, liden
fitt end til Dig og blot var mig
for Tante hos Dig, jeg har jo ikke
stilla minde Tante's minde. Iaa
er en elskelig vordt og god, kjæde jo
altes kjæde imod mig kjæde jo
for det at vilde kjæde at Gylde
af den kjæde. Iaa kjæde er
fitt end at hos Omtale og Tante
kjæde Tante, at et kjæde Tante
vilde kjæde mig kjæde. Iaa
Iaa. Omtale har end kjæde
i kjæde endet Tante er et fra
det ikke heri. Iaa er det kjæde Tante
fitt kjæde, mere Kjæde og jeg kjæde
er til med Gylde. Iaa kjæde

man de vilde kjæde er
for en kjæde! jeg har Omtale er
kjæde Tante's minde til
at kjæde er kjæde og det
kjæde mig vordt for Tante er
er til haardt er en kjæde at
Iaa ikke kjæde heri Tante's minde
Iaa jeg har kjæde er en kjæde for me
kjæde er: det kjæde er til at kjæde
til kjæde kjæde af dem at er
kjæde for en kjæde. Det er kjæde
kjæde at er kjæde, Iaa kjæde Tante
er til ikke er det kjæde er en kjæde
kjæde har jo kjæde at kjæde med Tante
og kjæde er kjæde er kjæde
kjæde er kjæde er kjæde er kjæde. Iaa
Iaa mere kjæde, Iaa er kjæde er
kjæde til Dig. Iaa kjæde
Iaa er kjæde kjæde Iaa kjæde er
er for det til at kjæde kjæde
kjæde Iaa er kjæde er kjæde kjæde
kjæde er kjæde er kjæde er kjæde
til 10 1/2 til kjæde er 11 kjæde er
ind med Tante for et kjæde kjæde
med kjæde er en til 10 til 10

[Ei (Onkel Moder Elise og jeg)
vare da i Tretæet og havde en
herlig Aften. Frøi Ketting spillede så
altid med en livlighed, Spjelmakker
og Gratie så man fast ikke søde
Tændt. Mische var Carl V Holst Frøi
og Kullmann Henri Albrecht. Frøi Ketting spillede
Honorat og Frøi Ketting den samme
Imphantiske Saabella. Hav Ketting var
jeg da og er lige bevirket over ham og
hans Underviisningsmetode. Han
er efter min Mening vel stærk
i at sige Complimenter, han ^{isigtede} ~~isigtede~~
~~isigtede~~ "De har i Grunden en såd Stemm
og jeg bejgntte at blive lidt skalt, men
det maa man jo ikke om ajsaa. Heister
vied.] - jeg stjal mig til for lidt inden
at lese et Par Limer i Moders
Brev efter vor Afreise til Tante
hvor det min haade skreack om
Dig og Laskes var der jo fuldt op af.
Elsk Heist skreack min i fulde maal
den Coue' at viedt Alles Hjertes -
Alle de kom i Berøring med ved enige
i at ræie Dig, dig ræie ubridde (hem !!)

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

Mamma
Derfor kom en Lægen Raad over den
Maade der angikkes mig paa, naar der
er en godligt at ~~gaa~~ ^{gaa} - det var tænket God
Og den var ~~gaa~~ ^{gaa} ved jeg ikke mere
de jeg ikke lae. Had er nu see at det
kan holde ind saaledes, hvad det sigte! Jeg
troer da ikke dogerind som Fremtiden gjenner
det at kunne paa Bøigt med os, var sigte
lystet skal vare vort Vore. - Ja! det er
blevet Friday Aften og endnu er Brevet
ikke færdigt - der er saa mange Ting som
jeg vilde ønske jeg kunde sige dig og sag
der jeg ikke - for ikke betroe Papiret det og
derfor længe jeg endnu mere efter dig og
den Tid vort Vilde er heransommet til. -
Du skal nu ikke phantasere over hvad det
muligvis kan vere - jeg har blot gjort en
Enfering som paa en Gaeng overrobtet
mig og gjorde mig bedrovet og kelligt vakte
mig hilt af Verden, gjorde mig indlysende
at man kunde ei kan handle: det
uden Overlag og Børgelies forest, maget
som jeg forhen saa midig kan vilde for
man ofte var vilt til. Udskijd nu
denne Bladplet, det var Penen ~~der~~ ^{der} faldt

Jensen
Stubb
Jensen
Jensen
Jensen

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

[Vertical marginal note on the left side of the page, written in the same cursive script as the main text.]

Jeg er med den Papir. jeg skal
højest Dig som mange Koldens for Bøden
og det jeg nogle Tider til dem i aftem
inde. Og som jeg vil sig 404 skæne
jeg. Men end Bøden og Bøden den
størst. I flere ikke mere, om jeg flere
Aftener Koldens og den Bøden
Bøden, har jeg, absolut Det at case
fæl. For den Bøden det er et Bøden
og Bøden at kunne fæde på Gøden
og Bøden uden at give Bøden, og jeg
sag sig end at jeg har nogle Bøden
med en Bøden Bøden, men
sag sig Bøden Bøden for de
Bøden end den Bøden, at Bøden
og. Men jeg er Bøden. Og Bøden den Bøden
med Bøden på Gøden. Og Bøden
Bøden Dig, Bøden som gløder det
Gøden og jeg som Bøden det Bøden
sig, jeg det Dig, Men Dig og Bøden
Bøden!!

Jeg vil sigte mig at fæde
Bøden. Men med fæde jeg det Bøden
de. Men det er et som Bøden saget
Det for det lange Bøden som jeg fæde end

Men jeg, jeg har Bøden det og Bøden det
sigte jeg fæde mig som Bøden med
den Bøden, men jeg Bøden Bøden Bøden
af at Bøden sigte det a en Bøden
Bøden for den Bøden som en ofte Bøden
sig, men at den Bøden sig Bøden
det Bøden, har det at fæde mig for
Bøden og Bøden - Men sig de det end
end Bøden med mig og Bøden
det fæde at Bøden er Bøden end
det fæde Bøden. Men jeg vil ikke Bøden
Bøden, det er Bøden - sig har jeg Bøden
Bøden. Bøden det at Bøden Bøden
for Bøden. Bøden Bøden det sig fæde
mig end en Bøden og Bøden
den Bøden har Bøden Bøden det at Bøden
at Bøden ikke en Bøden, med Bøden
Bøden vil jeg Bøden det har Bøden
Bøden, men jeg Bøden Bøden
Bøden en Bøden sigte sig en Bøden
Bøden Bøden. Men sig, at Bøden
et Bøden, sig det Bøden sig
for den Bøden.

Det for Bøden med den Bøden
Bøden, Bøden sig sigte med, Bøden er Bøden
det Bøden eller Bøden af Bøden
for Bøden Bøden den Bøden

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

gammel kone. Og lad mig k en
h re om alle de interesser der
og Mariagerne, jeg er jo en k lket b nder.
Hvad F rstedet ang er har jeg endnu ikke
bedt mig for nogen Photographisk -
Mer end 2 venter jeg for ikke, saa faar Mine
og bader komme til K tke om det ene
for Gielletket fornaar min Ting
ikke meget - Angar om Ting og Penge
h t for det Tilbud om den K tke
de at betragte Dig som min Oglekerne.
Det k nnte v rligvis blive vel lidligt at
give mig saadanne R ttigheder - og jeg
vil ikke s  gjerne benytte mig af
jeg ved ikke rigtig hvilken Stille det
er som s tter sig imod det, s r
om jeg virkelig b ngte, hvilket jeg ikke
ikke g r. Men forresten har du jo
allerede af mit forrige Brev s  at
jeg har benyttet mig af din G tke
st nste for den inden frejg ende Tilla
delte. Jeg ser S nke Sj ge, som lidligt
med 3 s nne G tke kommer vandre
med imod Indgangen - jeg m r ved
at m tge dem - alligevel forer min
j de, b re elskede Brev! Til Mine
og ved om Overberet af 1000 K lner
til K tke F de og b ngt Familie. Sig
Petra at hun er retf rdigj st - jeg

at den m ske er det; men v rligvis af Brev om det for f rre